

Швед О.Г., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Боднар О. О., кандидат біологічних наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

КОМПЛЕКСНА ТЕРАПІЯ СОБАК ЗА ГОСТРОЇ ФОРМИ ЕКЗЕМИ

З початку розвитку дерматології проблема лікування екземи у собак була і є однією з найбільш важливих з точки зору визначення етіології, вивчення патогенезу та розробки лікування даного захворювання. Зараз в арсеналі ветспеціалістів з’явилась величезна кількість фармакологічних препаратів вітчизняного та імпортного походження. Проте далеко не всі вони ще добре відомі та широко апробовані, а їх вплив на організм собак не завжди відповідає даним, викладеним у настанові. Тому розробка ефективних лікувальних схем обробки собак з алергічними дерматозами та клінічна перевірка новітніх дерматологічних препаратів має не тільки науково-теоретичне, а і чисто практичне значення.

Саме такою була мета наших досліджень. Для досягнення поставленої мети ми поставили перед собою такі завдання:

- вивчити поширення та клінічні прояви алергічних дерматозів у собак у регіоні м. Хмельницький;
- визначити прямі та посередні причини даної патології;
- розробити раціональні методи лікування собак за гострої форми екземи.

Для проведення досліджень відбирались собаки різних порід, статі та віку з числа тварин, що проходили амбулаторну реєстрацію та клінічне дослідження, і таких, яким надавалась ветеринарна допомога по місцю їх утримання.

Клінічний експеримент включав застосування чотирьох комплексних лікувальних схем. Лікувальна схема Д1, відповідала тій, яку звично застосовують у міській лікарні ветеринарної медицини при лікуванні собак за екземи, а саме: очищення екзематозної ділянки 70⁰ етиловим спиртом та нанесення цинкової мазі. Тваринам в першу добу двічі ін’єктували 1 %-ий розчин димедролу, а з другої доби призначали діазолін на протязі всього курсу лікування (8-10 діб). Крім того, в першу добу хворим підшкірно вводили 5-10 мл 10 %-ного розчину глюконату кальцію, а впродовж 6-8 діб глюконат кальцію задавали з кормом. Собакам групи Д2 проводили аналогічне лікування з тією різницею, що діазолін був замінений препаратом алертек – по 1 пігулці 1 раз на добу 10 днів підряд. Їм також двічі з інтервалом у 5-6 діб ін’єктували тривіт в дозі 1-2 мл. Собак групи Д3 лікували згідно схеми Д2 з тією різницею, що після очищення ураженої ділянки шкіри на неї наносили препарат “чемі-прей”, а тривіт був замінений гепавікелом. У групу Д4 відібрали собак, у яких гостра екзема була ускладнена гнійною інфекцією шкіри. Їх лікування проводили згідно схеми Д3, проте окрім препарату “чемі-спрей” шкіру додатково обробляли препаратом “кубатол”, а перорально застоували антибіотик “норфлораксацин” 3-5 діб підряд. У якості полівітамінотерапії одночасно вводили тривіт та гепавікел.

Під впливом запропонованого лікування у більшості собак вже через добу відмічали покращення загального стану, появу апетиту, зменшення свербіжності та болючості. Аналізуючи динаміку основних клінічних показників хворих тварин, необхідно відмітити, що майже всі вони на протязі лікування знаходились у межах фізіологічної норми, хоча і сягали її верхньої межі. Після проведеного лікування вони повністю нормалізувалися і стабілізувалися.

Результати проведених досліджень свідчать, що найефективнішим методом лікування собак за гострої форми екземи виявилась схема Д3, яка також характеризувалася порівняно невеликим терміном реабілітації (10-11 днів) та найменшою кількістю обробок місця ураження. Схема лікування Д1 за даними критеріями оцінки виявилася найменш ефективною, до того ж тут проявився один випадок рецидиву. Як свідчать наші дослідження, комбіноване застосування аерозольних препаратів “чемі-спрей” та “кубатол” в поєднанні із загальною антисептичною терапією (антибіотик “норфлораксацин”) скоротило термін лікування собак за екзематозних уражень, ускладнених інфекцією, надійно попередило рецидиви захворювання.

Таким чином, комплексне застосування засобів протисвербіжної, антисептичної, стимулюючої та протизапальної терапії у вигляді пошарового нанесення лікувальних плівок на ділянку ураження є технологічним та клінічно ефективним методом лікування собак за гострої екземи.

УДК 619:616:636.7

Яцина С.В., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Карчевська Т.М., кандидат вет. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ЕПІЗООТОЛОГІЧНІ ТА ПАТОГЕНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗА БАБЕЗІОЗУ СОБАК

Проблема бабезіозу собак в Україні є досить актуальною, так як територія України є епізоотичним осередком бабезіозу собак. Захворювання собак на бабезіоз набуває з кожним роком все більш масового характеру, причому його починають реєструвати навіть в тих областях, де раніше він ніколи не виявлявся, що пов’язано з потеплінням клімату і розширенням ареалу проживання іксодових кліщів – переносників бабезій. В літературних джерелах ще не в повній мірі з’ясовані питання епізоотології бабезіозу собак в конкретних регіонах та деякі питання патогенезу за даної інфекції, тому метою нашої роботи було вивчити характер епізоотичного процесу, вплив бабезіозної інвазії на гематологічні показники та порівняти різні схеми лікування бабезіозу собак на базі ветеринарної клініки ФОП “Дорошук” м. Києва.

Первинними матеріалами служили результати власних досліджень і дані ветеринарної звітності по ветеринарній клініці ФОП “Дорошук”. За даними журналу амбулаторного прийому (2016-2017 рік) вивчали породну, сезонну та вікову динаміку бабезіозу. З метою вивчення патогенетичного впливу